

NOVÝ ZAČÁTEK

Ústřední archiv našeho státu a jeho předchůdci měl ve svých řadách vždy významné odborníky, kteří se vedle archivářské činnosti prosazovali i na poli historie a pomocných věd historických. Jejich publikované studie, články a recenze jsou rozesety po množství odborných i popularizujících periodik ústředního i regionálního charakteru. Vedle toho usilovali ti-to naši předchůdci o vydávání periodik nebo seriálových publikací, které by reprezentovaly jejich archiv a vytěžovaly archiválie v něm uložené. Tak vycházely v letech 1906–1946 Zprávy Českého zemského archivu, v letech 1926–1940 Sborník archivu ministerstva vnitra republiky Československé a také první ročníky Sborníku archivních prací jsou spjaty s Ústředním archivem ministerstva vnitra.

V roce 1954 vzniklý Státní ústřední archiv nadlouho zůstal bez takové samostatné publikační tribuny. Náznakem obratu bylo vydávání Zpravodaje pobočky ČSVTS při Státním ústředním archivu od roku 1973 jako seriálové publikace věnované otázkám archivní teorie, metodiky a techniky. Novou tradici také mohly založit sborníky z konferencí pořádaných při jubileích archivu v roce 1979 (25 let Státního ústředního archivu. Praha 1980) a v roce 1984 (Archivní péče o fondy z období socialismu. Praha 1987). Jelikož tato tradice v roce 1989 nepokračovala, zůstal i náběh k nové ediční řadě opuštěn. V roce 1984 se objevil první svazek nové ediční řady Archivní teorie, metodika a praxe, která od té doby vydala 6 čísel a zdá se být životaschopnou, ale pokrývá jen určitou část odborného zájmu archivářů. V roce 1987 spatřil světlo světa první sešit seriálové publikace Retroinformace, která je spíše informačním bulletinem o archiváliích, vážících se k určitému historickému, politickému nebo legislativnímu tématu. Přes všechny tyto publikační počiny byla stále cítit potřeba publikace, která by prezentovala odborné veřejnosti výsledky práce archivářů Státního ústředního archivu v oblasti historie, dějin správy a pomocných věd historických. Tuto meze-

ru se rozhodli vyplnit mladí archiváři, mající prvé zkušenosti s psaním diplomové práce a vyslouživší si první publikační ostruhy na stránkách odborných periodik nebo novin. Plody svých vysokoškolských studií a prvních výzkumných kroků v archivu vydali ve dvou číslech Sborníku prací členů SSM Státního ústředního archivu v Praze. Leč SSM zanikl a o publikační možnost se hlásili i příslušníci dalších generací v archivu, takže i tento sborník uzavřel svou krátkou, ale nadějnou historii.

Na tuto nadějnou tradici navazuje předkládané první číslo Sborníku Státního ústředního archivu, jehož autorské složení a obsahové zaměření vychází z koncepce sborníků mladých archivářů Státního ústředního archivu. Tento nový sborník by měl zhruba jednou ročně přinášet původní články a materiálové studie z historie, dějin správy, pomocných věd historických a dalších historických oborů. I když je tento sborník založen především pro pracovníky Státního ústředního archivu, nebudou jeho stránky uzavřeny ani pro další přispěvatele, především pro ty, kteří z fondů Státního ústředního archivu bohatě čerpají při vlastním historickém výzkumu. Předpokládáme, že v dalších číslech - která, jak věříme, budou následovat - se rozšíří obsahové zaměření sborníku o některé další typy příspěvků, např. o anotace nových archivních pomůcek vyhotovovaných ve Státním ústředním archivu.

Sborník Státního ústředního archivu by si měl nalézt své pevné místo v rodině historiografické produkce, a to zejména jako publikace, opírající předkládané výsledky o pramenné bádání především archivního charakteru. V tom mohou být příspěvky našeho sborníku objevené a mohou doplnit obraz historie nebo být impulsem pro historiky, kteří preferují jiný typ pramenné základny nebo mimopramenné bádání. I z tohoto důvodu můžeme nové publikaci Státního ústředního archivu již při jejím zrození přát "ad multos annos".

V. Babička